

DISCIPEL

2024 #2

Magazine van Stichting Kimon

**Werkzaam
in een land in
oorlog!**

4

**En Route:
Oekraïne**

9

**Op pad met
Marije Meerkerk**

10

**Veldbezoek
Oekraïne**

IN DIT NUMMER

MAGAZINE VAN STICHTING KIMON #2 2024

VOORWOORD Want Sion is van God begeerd!	03
EN ROUTE: OEKRAÏNE Interview Marianne Janse	04
SPIEGELBEELD Leen uit Nederland & Nasar uit Oekraïne	08
OEKRAÏNE Op pad met Marije Meerkerk	09
OEKRAÏNE Veldbezoek Oekraïne	10
NIEUWS Algemene nieuwsberichten	12
OEKRAÏNE Sponsors gezocht	13
COLUMN Verwondering	13
KINDERPAGINA Win een leuke prijs!	14

De liefde van Jezus Christus voor kinderen dringt ons om wereldwijd kinderen op te zoeken, hen een helpende hand te bieden en de goede boodschap van Gods Woord te brengen.

4

9

10

WANT SION IS VAN GOD BEGEERD!

ERNST STEEHOUWER, DIRECTEUR A.I.

Want Sion is van God begeerd. Sion, dat de genadegave ontvangt uit Ezechiël 6, en zij zullen een walging aan zichzelf hebben, over de boosheden die zij in al hun gruwelen gedaan hebben. Sion, dat als Heman doodbrakende over de aarde gaat. Sion, dat leert dat er uit hen geen vrucht meer in der eeuwigheid zijn zal.

Sion, dat door recht verlost wordt. Sion, dat leert dat zij zelf nooit aan Gods eisende recht van volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid kan voldoen. Sion, dat hoort van een verse en levenden Weg om tot God te gaan. Sion, dat **uitgaat** uit zichzelf, onwaardig, arm, volledig leeggeschud en machteloos. Sion, dat **toegaat** tot de troon der genade, met de begeerte barmhartigheid te verkrijgen, en genade te vinden om geholpen te worden ter bekwaamere tijd.

A. Comrie schrijft in zijn preek over Hebreëen 10 vers 22: "Het voorwerp van de rechtstreekse verzekerdheid van het geloof is de waarheid van het **Evangelië** en het aanbod van **Christus** daarin, zoals de Geest van God dat op een bijzondere wijze **ontdekt** en **toepast**, de ziel tevens **bekwaam makende**, om alles hartelijk met

overredende verzekerdheid en bijzondere toepassing tot zichzelf **aan te nemen**."

Sion zal de waarheid verstaan, want Gods Geest **ontdekt** het aan hen. En de waarheid zal hen vrijmaken, want de Heilige Geest **past** het ook aan hun ziel **toe**. En maakt hen **bekwaam**, want zij zijn onbekwaam, om deze waarheid **aan te nemen**.

"Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen."
Romeinen 11:36

Sion is verheugd dat na de ontdekking van deze onbeschrijflijke heerlijkheid ook wordt gezorgd voor de toepassing hiervan. Ja, de ziel van een ongelovige Thomas bekwaam gemaakt wordt om deze wonderlijke, onuitsprekelijke heerlijkheid aan te nemen, te omhelzen, aan het hart te drukken en te zeggen, mijn Heere en mijn God, U bent de mijne en ik ben de Uwe. U mijn zonden, ik Uw gerechtigheid, die Gij almachtige God van mij eiste, die door Uw Zoon, mijn

oudste Broeder is betaald. Zalig, driemaal zalig om in deze geloofsgang op te wassen en te leren staan in de waarheid. Bij deze dingen leeft men, dit is het leven van mijn geest. Daar strekt zich al mijn lust en liefde heen. Dan is God tevreden met Sion, is zij Hem een troetelkind. En is Sion, de berg Sion, van God begeerd om daar te wonen. Alles uit Hem, niets uit ons. Het is door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen. Laten we dan bidden dat Hij in ons werkt, beide het **willen** en het **werken**, naar Zijn welbehagen.

NALATENSCHAP EN KIMON

Denkt u na over een erfstelling of legaat en zoekt u een passende bestemming? Kimon werkt vanuit de Bijbelse missie "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet" (Luk. 18:16). Deze boodschap delen de veldwerkers met kansarme kinderen en jongeren wereldwijd, ondersteund door hulpverlening en onderwijs. Elke nalatenschap geeft meerwaarde aan het leven van kansarme kinderen in Azië, Afrika of Europa. Neem contact op via 085 04 07 610 of stuur een e-mail naar info@kimon.nl.

Colofon
Stichting Kimon is een interkerkelijke hulp/zendingsorganisatie die zich richt op kinderen en jongeren wereldwijd.

Dit periodiek wordt gratis toegezonden aan donateurs en belangstellenden van de stichting.

Productie HJ Media Groep

Kantooradres Laan van Westenenk 12, 7336 AZ Apeldoorn
Postadres Postbus 646, 7300 AP Apeldoorn
Contact info@kimon.nl www.kimon.nl

Lezersadministratie
T 085 0407610
E lezers@kimon.nl

Giften kunt u overmaken op:
IBAN NL70 RABO 0157 5187 44

Adverteerders info@kimon.nl

Presentaties/acties scholen en kerken
info@kimon.nl

Directeur a.i. E.C. (Ernst) Steehouwer

Comité van aanbeveling Ds. A.A. Egas, Damwoude, Ds. K. Hoefnagel, Meerkerk, Mr. J.J. Jacobse, Middelburg Ds. R. Kattenberg, Ede, Ds. J.T. Pronk, Grand Rapids mr. C.G. van der Staaij, Benthuizen, Dr. A.A. Teeuw, Ridderkerk, Ds. A.A.F. van de Weg, Apeldoorn.

Bestuursleden
Hans Jansen - voorzitter, Carolien van Genderen - secretaris, Sijmon van de Berg - tweede voorzitter en penningmeester, Henk Jongeneel - bestuurslid, Soschanne Schurink - bestuurslid

Voor alle genoemde data in deze uitgave geldt: Zo de Heere wil en wij leven.

“

.....

**De kinderen zijn vergeten en
liggen daar weg te kwijnen.
Het kwam niet meer in me op
dat ik weer weg zou gaan!**

Marianne Janse

.....

”

OEKRAÏNE

Oekraïne en haar hoofdstad Kiev staan sinds het uitbreken van de oorlog volop in de belangstelling. Het land behoorde in de loop van de geschiedenis tot verschillende rijken. Kort voor de Russische invasie in 2022 was het geregistreerde inwonertal ongeveer 41 miljoen inwoners. De officiële taal van Oekraïne is het Oekraïens. Deze taal is verwant aan het Russisch. Drie grote rivieren doorkruisen het land. In Oekraïne heerst een gematigd landklimaat. Meer dan 105.000 kinderen in Oekraïne moeten opgroeien zonder ouderlijke zorg. Ook kampt men met sterke bevolkingsafname. Dit wordt veroorzaakt door verslechterde levensomstandigheden, dalende geboortecijfers en stijgende sterftecijfers.

Foto's: Lotte Aerssens

EN ROUTE: DEEL 7

INTERVIEW MET MARIANNE JANSE

Deze keer spreek ik Marianne Janse. Zij weet wat emotionele uitputting inhoudt! Er zijn te veel kinderen gestorven die Marianne in haar armen gehouden heeft. Ze hield dit niet meer vol en zocht een uitweg.

HOE WAS JE LEVEN IN NEDERLAND?

"Ik heb diergeneeskunde gestudeerd en wilde vooral heel graag met dieren werken. Een jaar heb ik als dierenarts gewerkt, maar dit was niet mijn plek. Toen mijn auto kapotging en er eigenlijk geen geld was voor een nieuwe, realiseerde ik me dat ik misschien letterlijk werd stilgezet. Misschien moest ik een andere weg inslaan! Ik dacht aan Oekraïne omdat ik als klein meisje gehoord had over iemand die daar naartoe ging. Ik vroeg een informatiepakket aan. De dvd uit het pakket sprak me heel erg aan. Ik gaf me op om twee weken te helpen in Oekraïne. Ook al waren het land en de taal vreemd: hier voelde ik me op mijn plek. Het werk paste bij me! Ik ging ervaren dat ik contact kon maken met de kinderen en vond het prachtig dat ik op die manier iets voor hen kon betekenen. Terug in Nederland merkte iemand op: "Als je hierover spreekt dan straalt je helemaal!"

HOE GING JE VERDER?

"Er kwam voor mij steeds duidelijker naar

voren dat in de Bijbel staat dat we hulp moeten bieden aan kwetsbaren en zwakken. Toen ben ik voor 8 maanden naar een ziekenhuis in Berehove (Oekraïne) gegaan. Eenmaal aan het werk voelde ik me zo op mijn plaats. De kinderen zijn helemaal vergeten en lagen daar weg te kwijnen. Het kwam niet meer in me op dat ik weer weg zou gaan! Zo heb ik vanaf 2016 de periode telkens verlengd."

HOE BEN JE IN SVALIAVA TERECHT GEKOMEN?

"Tijdens dit werk ging ik ook gedeeltelijk in Vynohradiv aan de slag, samen met Mirjam Marijs. We kregen een band met de kinderen in dat tehuis. Na een jaar verhuisde ik naar Vynohradiv waar ik aan de slag ging in het ziekenhuis, samen met Mirjam. Vanuit dit ziekenhuis werden steeds meer kinderen naar Svaliava gebracht. We zijn eigenlijk met de kinderen meegegaan en kregen ruimte om in het kindertehuis in Svaliava te helpen op de afdeling waar deze kinderen nu waren. Daar werk ik nu nog steeds."

HOE WAS HET IN HET KINDERTEHUIS?

"Het leek beter dan in het ziekenhuis. Eenmaal aan de slag zagen we echter dat er wel eten is, maar liefde en aandacht krijgen de kinderen niet. Zeker de gehandicapte kinderen krijgen weinig zorg. Die liggen de hele dag in bed."

TEGEN WELKE GRENZEN LIEP JE AAN?

"Soms merk ik dat de inzichten over goede zorg echt verschillen. Er was een meisje, Anna, dat in bed lag en niet kon lopen. We wilden haar mee naar buiten nemen en schoentjes aantrekken. Maar dat werd afgeraden. Het werd gezien als onnodig, omdat ze toch niet zou kunnen lopen. Anderhalf jaar hebben we geïnvesteerd in het oefenen met haar, en toen kon ze loslopen! Dat was geweldig! Helaas bleek dat haar heup niet goed was. Ze kreeg een stalen brace tussen haar benen. Volgens Nederlandse therapeuten is dat een oude, niet-werkende methode. Ik vond dat heel moeilijk om aan te zien. Door de brace kon ze niet meer lopen of kruipen

In deze rubriek nemen wij u mee in het leven van onze veldwerkers

en het kon haar zelfs beschadigen. Na een half jaar mocht het gelukkig af en konden we weer verder oefenen. Inmiddels kan ze wel lopen en praten. Hierdoor kwam ze er na vijf jaar in het tehuis voor in aanmerking om geadopteerd te worden. We gaven haar een fotoalbum mee zodat ze een herinnering heeft aan deze tijd.

Nu werk ik met een jongetje uit Kiev van 9 jaar. Hij woog slechts 9 kilo. Niemand deed iets met hem. Hij lag in bed en moest liggend drinken uit de fles. Hij kan niet zitten en praten en verslikt zich heel snel. Het personeel stopt dan met voeren, waardoor hij te weinig voedsel binnenkrijgt. Ik heb contact met een Nederlandse logopediste. Met haar advies ben ik aan de slag gegaan: verdikte voeding, een speciale lepel en medische voeding. We deden dat netjes in overleg met het tehuis, maar toen hij ziek werd mocht ik hem niet meer voeren.

Ik voelde me wanhopig! Hoe kon ik hem dan nog helpen? Hij had ontzettend honger en kon niets zeggen. Hij probeerde te communiceren met zijn ogen en handen, maar daar lette niemand op. Ik moest loslaten en langzaam het vertrouwen opbouwen met de dokter, tot ze het eindelijk weer goed vonden dat ik soms weer eten gaf. Zo gaat dat nog steeds op en af.

Wanneer er hier een kind in het kindertehuis komt, is hij/zij eigenlijk al opgegeven: "daar komt nooit meer wat van terecht". Zeker als het kind een handicap heeft. Er is weinig hoop op verbetering. In Oekraïne is wel goede medische zorg mogelijk, maar die wordt niet vergoed en je moet het echt zelf opzoeken. Binnen het staatskindertehuis krijgen wij meestal geen toestemming om kinderen mee te nemen naar andere klinieken."

HEEFT DE OORLOG INVLOED GEHAD?

"Het is bij ons best rustig gebleven. Er is een groep kinderen vanuit Kiev bijgekomen. Los van de oorlog zien we dat de mentaliteit rond het jeugdzorgsysteem verandert. Daar passen staatsziekenhuizen niet bij. Het kindertehuis waar we werken wordt daarom ook eind dit jaar gesloten. Er worden veel kinderen geadopteerd. De kinderen komen in gewone gezinnen en dat is positief."

EEN EIGEN TEHUIS?

"Tijdens mijn verlof in Nederland sprak ik over mijn jarenlange uitputting en ook mijn verlangen om zelf een tehuis voor 10 kinderen op te zetten, zodat we ze goede medische zorg kunnen bieden en liefde en aandacht kunnen geven zonder tegenwerking van leidinggevenden. Dit was eerder tijdens het veldbezoek vanuit Stichting Kimon ook besproken omdat we met elkaar zagen dat de situatie te moeilijk voor me werd. Er kwam iemand naar me toe die financieel wilde helpen en iemand die wilde helpen met organiseren. Maar ik vind het belangrijk dat het vanuit Oekraïne gedragen wordt. Zo kwam ik in gesprek met Shade for Children. Zij bleken dezelfde missie te hebben en hadden zelfs al een stuk land aangekocht voor een huis. Ik had hen nodig en zij hadden mij nodig! In mijn eigen plannen wilde ik een naam kiezen met 'bloei', voor een plek waar de kinderen tot bloei mogen komen. Wat bleek? Shade for Children had voor hun huis 'Blossom Cottage' al als naam bedacht!"

DE DROOM WORDT WERKELIJKHEID?

"Ja, er gebeurt nu echt veel! Met 'Blossom Cottage' willen we hoop en verandering brengen in het lot van kwetsbare kinderen. Het stuk land dat Shade for Children heeft gekocht ligt bij de westelijke grens van Oekraïne en is 2,2 hectare groot. We hebben daarom de mogelijkheid om meerdere gebouwen neer te zetten

voor een beter leven van kwetsbare kinderen. De eerste stap in deze visie is de bouw van één klein groepshuis."

ERVAAR JE GODS ZEGEN IN DEZE NIEUWE WEG?

"Ik heb biddend gezocht of ik alleen verder moest gaan of dat er een samenwerking mocht komen. Het was echt een gebedsverhooring dat de plannen zo overeenkwamen. Ook nu de plannen in Nederland bekendgemaakt worden zien we zoveel meelevende en giften dat we de zegen van God hierin zien."

STUIT JE OOK OP TEGENSTAND?

"Zeker, maar als we Gods wil doen zal het niet makkelijk zijn. Er zijn genoeg kleine dingen die tegenzitten, maar daarin voelen we dat we vol moeten houden. Recent waren mijn collega's van Shade for Children op het land aan het kijken, toen ze werden aangehouden door vier soldaten met geweren. Om te voorkomen dat dienstplichtige mannen het land ontvluchten, mag niemand meer zonder toestemming binnen 5 km van de grens komen, tenzij je hier speciale toestemming voor hebt."

HOE ZIET DE TOEKOMST ERUIT?

"Nou, we hopen deze zomer met de bouw te starten, zodat er over een jaar kinderen kunnen wonen die hun eigen leven mogen en kunnen leven.

Ik kijk er naar uit om de kinderen mee te nemen naar de kerk of de winkel! En ook om de zwaar gehandicapte kinderen passende zorg te mogen bieden.

Op het terrein is ruimte voor twee tehuizen, vier woningen voor gasten en een winkeltje voor zelfvoorziening. Maar we beginnen met de bouw van één tehuis, waar 8 tot 10 kinderen volledig kunnen wonen. Daarnaast komt een huis waardoor ik bij het project kan wonen. Twee mensen van de stichting wonen vlakbij. Voor de verzorging willen we een klein team opzetten. Deze worden dan door ons aangestuurd en hebben een opleiding gevolgd. Ik ben betrokken bij het maken van plannen, maar ben ook bij de dagelijkse zorg in het huis te vinden."

WAT WIL JE MENSEN IN NEDERLAND MEEGEVEN?

"Door dit werk valt het me nog meer op hoeveel waarde het gezinsleven heeft. Ik zou willen meegeven om daar wat meer bij stil te staan: je bent een gezegend mens als je in de gelegenheid bent je kind lekker in bed te stoppen, een verhaaltje te lezen en een knuffel te geven. Besef hoe waardevol dat is. En kijk om je heen: sommige mensen hebben alleen maar een lach nodig om zich beter te voelen!"

SPIEGELBEELD

In deze rubriek lichten we een project uit door twee mensen die erbij betrokken zijn, te spreken. Iemand op het veld en iemand in Nederland. Dit keer: Oekraïne, Berehove.

“Door alle contacten en mijn bezoeken als hometeamlid aan het werkveld van Stefanie heb ik iets gezien van het afhankelijke leven van christenen in Oekraïne. De mensen die ik daar ontmoette, kregen een plaats in mijn hart en in mijn gebed.

De transporten met noodhulpmiddelen die wij vanaf het begin van de oorlog verzorgen, brachten de oorlog heel dichtbij. Samen met de vele andere chauffeurs ervaar ik telkens weer dat ik zoveel rijker terugkom dan dat ik erheen ging!”

Leen uit Nederland

Nasar uit Oekraïne

“Ik ben 15 jaar en woon sinds twee maanden in dit kindertehuis. In de komende maanden wordt bekeken of ik terug naar huis kan. Anders blijf ik hier tot mijn 18e wonen.

Ik vind het elke week heel leuk als ome Yura en tante Stefanie komen. Ik heb via de Bijbellessen al veel geleerd. Nu weet ik hoe God wil dat ik leef.

Ik heb nog niet besloten of ik volgend jaar gelijk zal gaan werken, of dat ik nog zal gaan studeren. Het lijkt me leuk om op een grasmaaier te gaan werken.”

OP PAD MET... MARIJE MEERKERK

Mijn naam is Marije Meerkerk. In december 2015 ben ik vanuit Bleskensgraaf, een dorp in de Alblasserwaard, verhuisd naar Moekatsjevo, een gezellig stadje in het zuidwesten van Oekraïne. Een halfuur rijden vanaf Moekatsjevo ligt het kleine dorpje Dombok. Hier mag ik werken onder de Roma.

Het is alweer 8,5 jaar geleden dat mijn pad mij voor het eerst naar Dombok voerde. Ik ging er in gesprek met de Romadominee, om eens te kijken of ik iets kon betekenen in het kamp. Zo begon mijn werk in het Romakamp waar destijds zo'n 30 huisjes stonden. Ik startte met een kinderclub voor alle leeftijden, die inmiddels is uitgegroeid tot een preschool en school voor tieners. De weg hier naartoe heeft veel tijd en inspanning gekost. Maar dankzij mijn gesprekken met mensen, aandacht voor de kinderen en eenvoudigweg mijn aanwezigheid mocht ik het vertrouwen van de mensen in het kamp stukje bij beetje winnen.

Ik weet nog hoe ik na mijn eerste jaar op verlof ging. Ze hebben gedacht dat ik nooit meer terug zou komen. Maar toen ik na mijn verlof gewoon weer terug kwam, wisten ze dat ik mijn woord hield. Ik ben inmiddels voor niemand in het kamp een vreemde. Zelfs de kleintjes die net kunnen praten, roepen mijn naam als ik door het kamp loop. Door deze lange

periode en de vele dingen die we hebben meegemaakt en waar ik deel van mocht zijn, ben ik, zoals zij zeggen, één van hen, geworden. Voor hen ben ik niet meer uit het kamp weg te denken. Wat heb ik de afgelopen jaren veel kleine kindergezichten zien veranderen in tieners en tieners in volwassenen. Sommigen zijn ouders geworden en hun kinderen komen ook alweer bij mij op het project.

Terugkijkend naar de foto's besef ik me hoeveel jaar ik er al zit en hoe God het werk nooit heeft losgelaten, maar altijd zegende. Inmiddels begint het einde van mijn werk in zicht te komen. Bij mijn vertrek naar Oekraïne in 2015 wist ik dat God me had geroepen voor een tijd. Welke tijd wist ik niet. Maar Hij heeft me zachtjes aan voorbereid op dit moment. En dat betekent dat ik eind 2024 voorgoed vertrek uit Oekraïne. Dat betekent dat ik het werk moet overdragen. Momenteel zijn we hard op zoek naar vervanging voor mijn project.

“Mijn mens is dat het licht van Christus, in welke vorm dan ook, zal blijven branden!”

Er is zo weinig kennis in het kamp over God. En in de kerk zijn kinderen vaak niet welkom: ze maken teveel herrie. De tijd begint te dringen en het is zoals Jezus zelf al zei: de oogst is groot, maar de arbeiders zijn weinig. Het is moeilijk om iemand te vinden die het werk op wat voor manier dan ook doorzet. Ook de oorlog helpt niet mee. Er kunnen op dit moment geen veldwerkers naar dit gebied worden uitgezonden vanuit Nederland. Daarom vraag ik hetzelfde als Jezus deed, nadat Hij deze uitspraak had gedaan: “Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.” Misschien wil Hij wegen openen die ik nu niet zie!

Hoewel het kamp in de omgeving niet bekend staat als het meest leuke kamp, heb ik de mensen leren zien en kennen zoals ze zijn. Er zitten prachtige mensen tussen, die enkel door het feit dat ze Roma zijn, leven zoals ze leven. Maar mijn verlangen is dat ze Christus kennen en de kracht van Zijn opstanding. Bidt u mee?

VELDBEZOEK OEKRAÏNE

Terwijl ik aan de zijkant van de weg sta komt er een paard en wagen op mij afstuiven. Een ruige knaap zit op de bok. Terwijl het paard me passeert klapt de zweep op de rug van het paard, alsof het arme dier zich nog niet voldoende inspande.

Ik ben in een Roma kamp, vlakbij Moe-katsjeve, waar onze veldwerker Marije Meerkerk haar werk onder de kinderen en tieners al bijna 9 jaar doet. Het lijkt wel of de tijd heeft stilgestaan in het kamp. Aan de overzijde van de weg is een groepje mannen bezig om de hoefijzers van een paard te vervangen. Een aantal opgeschoten jongens loopt over straat richting het gebouw waar Marije haar voorbereidingen treft om preschool te houden. De stroom is uitgevallen, dus moet de houtkachel worden aangestoken. De opgeschoten jongens melden zich om hout te hakken. Een tweetal bijlen komt tevoorschijn en met rake klappen en rondvliegende stukken hout wordt er een pallet aan gort geslagen. Ik doe maar wat stappen terug, voordat ik word getroffen door een rondvliegend stuk hout. Wat een temperamentvol volk! Prachtig! Marije zet zich al jaren in om in dit kamp de kleinste kinderen voor te bereiden op hun schoolgaan via de preschool. Als een echte juf neemt ze deze morgen de kleine kinderen mee in het programma. Het begint met het wassen van de gezichtjes, zodat de moddervegen op de wangen verdwijnen. Vervolgens begint Marije

met gebed, vertelt ze een Bijbelverhaal en wordt er luidkeels gezongen. Dan volgt een druk programma met onder andere het leren tellen, de verschillende weersomstandigheden, het oefenen met kleuren en getallen, het maken van een tekening voor een feestelijke muts en het spelen met de duplo. Aan het einde van de ochtend eten de kinderen nog wat en eindigen we met gebed. Na afloop lopen de kinderen trots met hun zelfgemaakte hoed weer naar huis.

"Wat zouden ze thuis vertellen? Zou het Bijbelverhaal onthouden worden? Zouden de ouders ernaar vragen?"

In de avond is er tienerclub. Een aantal meiden meldt zich en Marije denkt met hen na over het laatste avondmaal, waarbij een zondares (Maria) de voeten van de Heere Jezus zalft. Aandachtig luisteren de meiden en geven antwoord op de vragen die Marije hen stelt. Voorafgaand aan het Bijbelverhaal hebben de meiden

prachtig gezongen, terwijl Marije met de gitaar begeleidde. Het is mooi om te zien. Marije vertelt hoe ze de meiden leert lezen, schrijven en ook levenslessen meegedeelt. Vooral in een cultuur waar meiden soms al rond hun 15e of 16e levensjaar trouwen. Dit gaat niet altijd goed, waarbij de meiden soms na korte tijd weer op straat staan. Beschadigd en teleurgesteld komen zij dan weer terug en worden weer opgevangen door Marije. Het ging zo anders dan ze hadden gehoopt en gedacht.

In dezelfde week brengen we een bezoek aan een aantal kindertehuizen. Daar zien we schrijnende beelden. Gehandicapte kinderen die de hele dag doorbrengen in hun bed, soms vastgebonden, zonder aandacht en liefde te ontvangen. Het zijn de beelden die Mirjam Marijs en Marianne Janse dagelijks te zien krijgen. Het zijn de situaties waar zij verandering in brengen. Dit is duidelijk te zien als we de verschillende tehuizen met elkaar vergelijken. Toch is het werken in deze omstandigheden zwaar en kan de moed soms in de schoenen zinken.

Marianne Janse kiest ervoor om een andere route te gaan bewandelen. Het oprichten van een klein groepshuis, waar zij zelf de regie in handen zal hebben. Marianne neemt ons mee in haar nieuwe plannen op pagina 4-7 van dit nummer. De kinderen die we in de verschillende tehuizen zien hebben het moeilijk. Ze zijn door hun ouders doorgaans verlaten of hebben geen ouders meer. De blikken in de ogen achtervolgen ons naar Nederland.

Stefanie de Wildt neemt ons mee naar een ander tehuis, waar zij samen met haar man Yura club houdt voor de kinderen en

"De impact lijkt zo klein. Doen we wel wat we moeten doen?"

de jongeren aldaar. Het zijn voornamelijk kinderen die uit huis zijn geplaatst door de kinderbescherming, of die geen ouderlijk huis meer hebben. Verschillende kinderen vliegen ons als wildvreemden om de nek en hebben duidelijk behoefte aan liefde en aandacht. Hun natuurlijke verlegenheid lijkt volledig te zijn verdwenen. Het geeft schrijnend weer wat deze kinderen missen.

Orde houden voor de groep met kinderen is ook een vak apart. Stefanie staat voor de groep met de jongere kinderen en Yura houdt club met de tieners. Stefanie begint met gebed en het zingen. Daarna vertelt Stefanie een Bijbelverhaal. Het gaat over de barmhartige Samaritaan. Na het verhaal mogen de kinderen kleuren. Stefanie heeft allerlei attributen meegenomen, zoals stiften, glitterlijm en mooie kleurplaten. Het is een drukte van jewelste. Intussen is Yura samen met

de groep tieners aan de slag. Alle jongeren zitten in een kring en luisteren aandachtig naar Yura. Ook na afloop is er hier en daar nog een gesprek, waarin Yura als een vaderfiguur is voor deze jongeren.

Na afloop mogen de kinderen even buiten spelen. Dat vinden ze geweldig. Je ziet ze opleven. Eindelijk even uit het stenen gebouw, waar ze doorgaans de hele dag verblijven.

Na een intensieve week gaan we weer richting huis, we vertrekken vroeg in de morgen, zodat we voldoende tijd hebben om de grens richting Hongarije over te steken. Het is slechts een paar honderd meter, maar het kost doorgaans 2 tot 3 uur.

Tijdens de terugreis gaan de gedachten naar hoe in 2022 de oorlog uitbrak. Hoe de werkers vanuit verschillende plekken zijn gevlucht en hoe vanuit Nederland deze crisissituatie werd gemanaged door de medewerkers van Stichting Kimon. Vragen als: "Gaan we evacueren?" "Is de situatie nog veilig voor onze werkers?" "Wat zijn de meest tactische vluchtroutes?" Totdat uiteindelijk ook daadwerkelijk werd overgegaan op evacuatie. Inmiddels zijn alle werkers weer in Oekraïne, waar zij zich door God geroepen weten om hun werk te doen. Ondanks de soms moeilijke omstandigheden. Het land in oorlog heeft zich aangepast. Als het luchtalarm klinkt, gebeurt er op de plaatsen waar onze veldwerkers hun taak hebben, eigenlijk niets. Sommigen verversen nog even de alert app om te zien wat de reden van het alarm is. Toch blijft Oekraïne een land in oorlog met alle onzekerheden die daaruit voortkomen. Hoe zal de oorlog zich ontwikkelen?

FAMILY EVENT ZEELAND

Op 2-4 mei waren Jack en Jeanny van den Berge actief voor ons sponsorprogramma van Samaritan Children Home in Bangladesh. Nadat zij recent een bezoek brachten aan dit project en kennis maakten met de leiders van dit huis, wilden zij zich in Nederland inzetten om meer kinderen uit de wachtlijst te laten sponsoren. We kijken terug op een geslaagde 3-daagse in Goes. Meer dan 15 kinderen kregen een sponsor! We willen Jack en Jeanny hartelijk bedanken voor de inzet voor Samaritan Children Home.

UPDATE MIRJAM MARIJS, OEKRAÏNE

Je bent verhuisd, wil je hier iets over vertellen?

Inderdaad! Een poosje terug zijn 2 kinderen vanuit het kindertehuis in Svaliava verhuisd naar een andere plaats. Deze kinderen verzorg ik sinds 2018 en ik geloof dat de Heere me de zorg voor hen als taak heeft gegeven. Daarom ben ik naar een nieuwe woonruimte gegaan. Nu woon ik in Zolotarjovo, op 23 kilometer afstand van de kinderen en kan ik weer bij hen zijn en voor hen zorgen!

Hoe gaat het sindsdien met de kinderen?

Het gaat nu wel goed. Afgelopen wintermaanden lagen ze vaak in het ziekenhuis met longontsteking en ademhalingsproblemen. Gelukkig gaat het nu beter. Ik mocht een paar maanden geleden starten met onderzoeken. Dat is een doorbraak na jaren wachten! Een gehoortest gaf aan dat ze beiden doof zijn. Er loopt nu een DNA-onderzoek in Nederland. Ik hoop dat er iets uitkomt waarvoor een behandeling mogelijk is.

Hoe gaat het met jou?

Ik woon nu in een fijner huis met een tuin. Het was wennen in dit nieuwe dorp (2,5 uur rijden van Svaliava), maar nu het mooier weer is, komen er meer mensen op straat en begin ik mij thuis te voelen. Het werk in het tehuis is pittig, zowel met de groep als met de directeur en het personeel. Ik bid voor wijsheid en geduld, want de situatie is mentaal zwaar.

Hoe kijk je naar de toekomst?

Hopelijk zijn er positieve veranderingen als de kinderen deze zomer een nieuwe plaats krijgen in een nieuw gebouw. De samenstelling van de groep kan positief werken en hen stimuleren in de ontwikkeling. Ik zie hiernaar uit, al is de situatie soms uitzichtloos. Ook hoop ik mijn vertrouwde netwerk in Svaliava te behouden.

UITZENDING JELMER BRUSSÉ

In juni is Jelmer voor een jaar naar Madagaskar vertrokken om daar de kinderen van de huidige veldwerkers onderwijs te geven. Zo kunnen de werkers zich meer richten op het evangelisatiewerk!

Jelmer Brussé tekent uitzendovereenkomst

VELDWERKERS

Hans en Gerrie Kasbergen uit Malawi waren tot eind mei met verlof in Nederland. Zij hebben prachtige presentaties gegeven in hun verlofperiode! **José Weijers** was vanuit Zuid-Afrika met verlof in Nederland en is weer terug op haar project. **Marije Meerkerk, Mirjam Marijs en Marianne Janse** waren vanuit Oekraïne met kort verlof in Nederland.

Jolanda van Essen was tot 2 juli vanuit Oekraïne met verlof. **Jantina Mastenbroek** hoopt in september ook vanuit Oekraïne naar Nederland te komen. **Gerda Klaver** en haar man **Edi** hopen dit najaar 2 maanden (september-november) met verlof te zijn uit Guinee-Bissau. Zij willen graag presenteren over hun werk! Neem voor de mogelijkheden contact op met info@kimon.nl

OVERIG

De concertavond van Stichting Kimon op vrijdagavond 24 mei was een groot succes! De concertavond is terug te kijken op de website van Reformatorische Omroep

Jaarverslag 2023 staat online:
www.kimon.nl/jaarverslag

Sponsors gezocht

PERSPECTIVA 21.3 PROJECT KIEV, OEKRAÏNE

Dit project komt op voor mensen met beperkingen door speciaal onderwijs, het creëren van passende banen, ondersteuning op de werkplek en begeleiding naar zelfstandig wonen. Sinds 2021 is er een centrum waar, na het speciaal onderwijs, verder geleerd kan worden. Een groot voordeel van dit privécentrum is dat de christelijke identiteit voor 100% behouden kan worden. Het centrum is volkomen afhankelijk van bijdragen en giften van kerken, bedrijven en sponsors!

ANDRIY BOHANGUCK

heeft autisme en volgt afstands-onderwijs maar dit levert geen praktische vaardigheden op voor het functioneren in het dagelijks leven. Daarom volgt hij een opleiding aan het Perspectiva 21.3 de enige opleiding die is afgestemd op zijn speciale behoeften!

VLADA POTANINA

heeft het Prader-Willisyndroom. Het tempo van denken, aandacht en werken is laag. Vlada kwam naar Perspectiva 21.3 Centrum voor Sociale Adaptie en Arbeidstraining. Daar leert ze praktische en sociale vaardigheden. De oorlog heeft alles in het leven enorm veranderd en maakte Vlada depressief. Vlada doet goed haar best. In het Centrum toont Vlada zichzelf als een betrouwbaar en verantwoordelijk persoon. Ze heeft een rustig karakter, maar houdt ook van grapjes en gezelligheid in het Centrum.

ROMAN ROMASHKO

heeft autisme. De kleuterschool wilde geen kind met een handicap in de groep. Roman's vader werd gedood in de strijd bij Bachmoet. Daarom volgt hij een opleiding aan het Perspectiva 21.3. Hij leert met mensen te communiceren, vrienden te worden met zijn klasgenoten, te koken, te werken en zich voor te bereiden op een onafhankelijk volwassen leven.

Verandert u het leven van één van deze jongeren?

Scan de QR code of ga naar kimon.nl/sponsor-een-kind

Anneke Nijssink
Vrijwilliger

VERWONDERING

Een paar weken geleden sprak ze mij aan in het winkelcentrum en vertelde me dat ze zwanger is. Ik heb contact opgenomen met een verloskundige en deze gaf aan dat het belangrijk is dat ze tijdens de zwangerschap onder controle staat. Ze is niet verzekerd, maar de verloskundige wil haar deze noodzakelijke zorg gelukkig wel bieden.

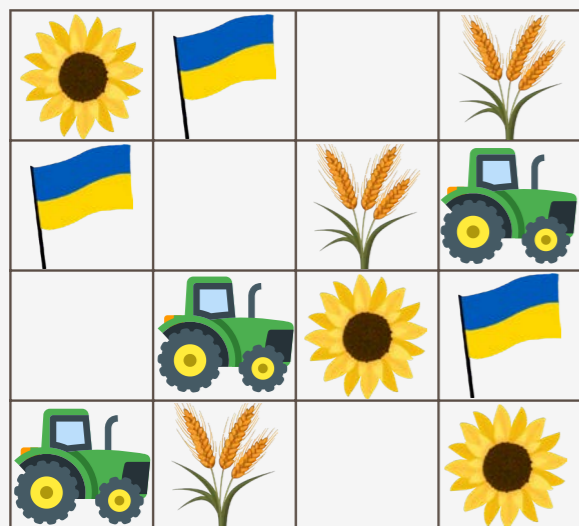
Vanavond eet ze bij ons, voordat we samen voor controle naar de verloskundige gaan. De verloskundige zal ook proberen te bepalen hoelang ze zwanger is, want dat weet ze niet precies. Omdat haar Nederlands beperkt is, vindt ze het fijn dat ik met haar meega.

Als de borden leeg zijn, staat mijn man op en brengt de borden naar het aanrecht. Meteen reageert ze verwonderd: "Hij helpt, mooi!" Zoiets doen mannen in haar cultuur niet. Verwonderd luister ik als ze mij vertelt hoe meisjes in Oekraïne op jonge leeftijd worden uitgehuwelijkt. Hoe jonger het meisje, hoe groter de kans dat het meisje nog maagd is. Ook zij was erg jong toen ze trouwde, maar ze heeft geluk, haar man is goed voor haar en slaat haar niet.

Na de maaltijd probeer ik met behulp van een kinderbijbel met kleurrijke afbeeldingen en in eenvoudige bewoordingen het verhaal van de moordenaar aan het kruis te vertellen. Dat Jezus aan het kruis is gestorven, weet ze, maar dat Hij tussen twee moordenaars hing is nieuw voor haar. Eerst moet ik haar uitleggen wat een moordenaar is, want dat Nederlandse woord kent ze nog niet. Ik vertel dat Jezus onschuldig aan het kruis hing, tussen twee moordenaars in. En dat één van de moordenaars tot het inzicht kwam dat hij schuldig is maar Jezus onschuldig. "De moordenaar ging bidden", vertel ik, terwijl ik mijn handen vouw. "Hij vroeg aan Jezus: 'Mag ik bij U in de hemel komen?'" Ze kijkt me verwachtingsvol aan terwijl ze vraagt: "En, zei Jezus 'Ja?'" "Ja, Jezus zei 'Ja.'" Ik zie een blijde verwondering in haar ogen over zoveel genade. Diep vanbinnen schaam ik mij. Ja, ik verwonder mij over de genade van onze Heere Jezus Christus, over het offer dat Hij bracht voor zondaren. Maar zou mijn verwondering niet vele, vele malen groter moeten zijn?

PUZZEL

KINDEREN 4-6 JAAR

Kun jij deze Sudoku oplossen? In elke rij moeten 4 verschillende plaatjes komen. Kun jij in elk leeg hokje het goede plaatje tekenen? Je mag ook een lijntje trekken van het goede plaatje naar een leeg hokje.

PUZZEL

KINDEREN 7-12 jaar

e = i

b = j

- r

e = o

- n

g = d

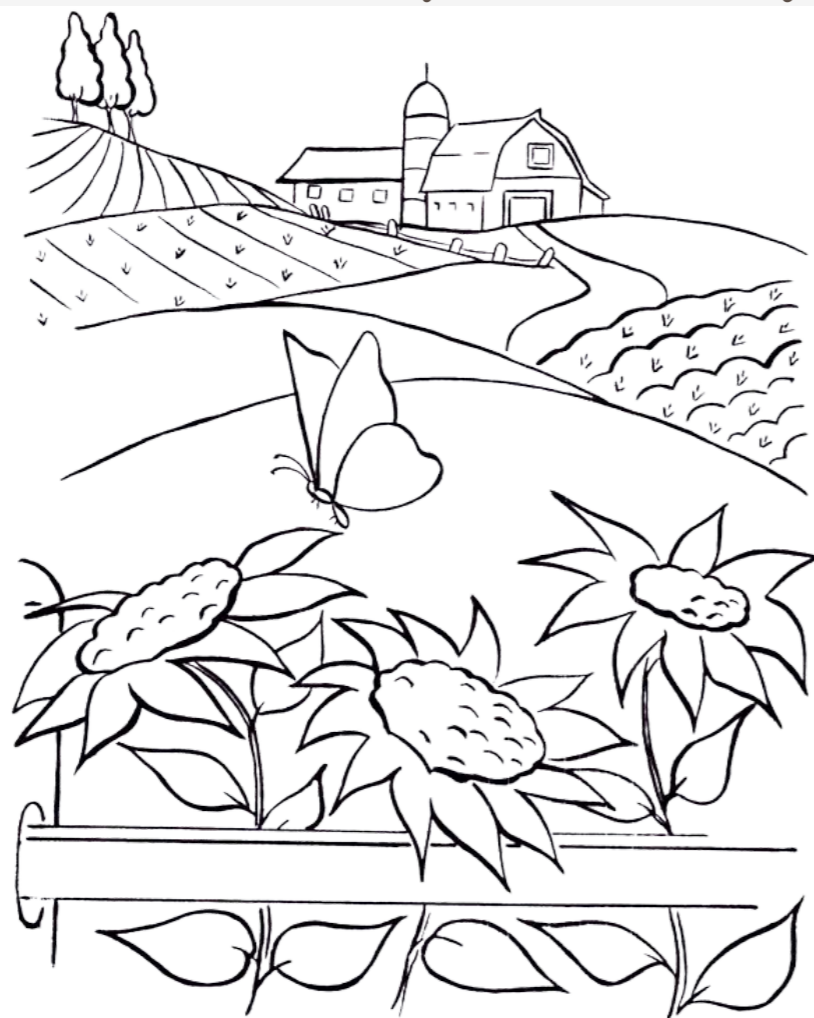
sp = r

?

Kun jij de rebus oplossen? Wat zou het mooi zijn als jij ook wilt doen wat in de oplossing staat!

Kleurplaat kinderen 3-12 jaar

De winnaar van de vorige kleurplaat is Elena (6). De winnaars van de puzzels zijn Mirte (4) en Willemijn (11). Wil je ook kans maken op een leuke prijs? Stuur dan uiterlijk 31 augustus (een foto van) je oplossing of kleurplaat naar info@kimon.nl of naar Stichting Kimon, Laan van Westenek 12, 7336 AZ Apeldoorn (met postzegel). Vermeld daarbij je naam, adres en leeftijd. Winnaars ontvangen bericht van ons.

Je kunt de kleurplaat ook downloaden op kimon.nl/kleurplaat

Beste lezers.

Sinds 2014 ben ik betrokken bij de stichting. Een heerlijke tijd brak aan. In verbondenheid leefden we, met het bestuur en collega's, van bijzondere verrassingen. Het was een periode van pionieren, verbinden en verwonderen onder aansturing van onze overste Leidsman. Ik raakte meer en meer verwonderd. "Hoe groot zijt Gij!"

Na 10 jaar van vele mooie ervaringen neem ik na een ingrijpende gebeurtenis in de privésfeer en een mix van emoties nu afscheid als directeur. Het is een bitterzoet moment. Zoet omdat ik met liefde terugkijk op alles wat we samen mochten doen. Bitter om los te laten waar we gezamenlijk aan bouwden.

Het past om u allen hartelijk te bedanken voor de onvermoeibare inzet en toewijding! In verbondenheid hebben we bedoeld om levens te veranderen, hoop te brengen en beoogd om een klein beetje verschil te maken in deze wereld. U maakte het mogelijk om hulp te bieden aan kinderen die niet in staat zijn hun stem te laten horen en veldwerkers naar hun posten te begeleiden om hen het evangelie te laten verkondigen op de donkerste plaatsen.

Dank aan het bestuur en alle medewerkers van onze organisatie. De aanmoediging om te groeien, te ontwikkelen en brede verbindingen te leggen. Die steun was mede de inspiratie om uitvoering te mogen geven aan onze visie "om via zending en hulpverlening te helpen om de materiële, lichamelijke, sociale en geestelijke nood van de kinderen te verlichten."

Tenslotte denk ik terug aan een veldbezoek. Een aantal verlegen en wat schuchtere moeders schaalden zich in een kring om een zendingswerker. Enkele mannen kwamen met gammele stoelen aandragen. Het boek met de Bijbelse geschiedenis ging open. Daar zat ze. Een blan-

ke Nederlandse jonge vrouw. Midden op het dorpsplein tussen tientallen donkere moeders en kinderen. Ver van haar eigen familie, alleen in een heidense cultuur. Ziende op haar overste Leidsman en wachtend op wat wij niet kunnen.

Wat een heerlijke tijd! Dank aan Hem! Ontvang een hartelijke groet, J.P.R. (Richard) Pannekoek.

Namens het bestuur van Stichting Kimon: Richard, je was betrokken bij het werk en de werkers en nu moet je het loslaten. De Heere zij met jou en je vrouw. De achterliggende tijd was zwaar voor Rianne en jou. De moeiten en zorgen drukten jullie. Toch was daar telkens de Heere Die jullie tegemoet trad met Zijn woorden van troost. We hebben een goede tijd gehad - Soli Deo Gloria - en met jou zijn we dankbaar voor hetgeen we in de achterliggende jaren hebben mogen ervaren. We willen je de woorden meegeven uit Matt. 25:23 (SV). 'Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal IK u zetten; ga in, in de vreugde uws heeren'. Wat een dag zal dat zijn...!

Opvallen en in beeld blijven

Om jouw verhaal tot leven te laten komen, is er **interactie** nodig met jouw **klant**.

Val op en blijf in beeld met de experience mogelijkheden van **HJ Media Groep**. We hebben alles in huis om van communicatie-uitingen een echte beleving te maken!

- # Marketing & communicatie
- # Media design
- # Redactie & beeld
- # Ontwikkeling & productie

HJ Media Groep

Communication experience

0180 33 16 00

www.hjmediagroep.nl

RUGTASSENACTIE OEKRAÏNE

noodfonds in actie

Bedankt
namens
deze
kinderen!

Mede dankzij uw steun mochten we rugtassen en kinderbijbels naar Oekraïne transporteren. In totaal werden er 650 rugtassen met speelgoed, verzorgingsproducten en schoolspullen uitgedeeld aan kinderen die gevlucht zijn vanwege de oorlog en momenteel in een kindertehuis verblijven. Ook werden er 52 kinderbijbels aan het tehuis geschonken.